

Kristian á Neystabø, formaður í Føroya Havbúnaðarfelag, her saman við Rune Wiulsrød

Fyribyrging er besti heilivágur

— eisini í alivinnuni — tí er neyðugt at
koppseta allan alifisk í Føroyum.

Hetta heldur Heri Mørkøre, apotekari á Tvøroyri. Heri, sum eisini sjálvur hevur tikist við aling, umsitur annars allan tann koppavágin, sum verður innfluttur og brúktur í føroysku alivinnuni.

Hann var við á skeiðnum, sum Føroya Havbúnaðarfelag skipaði fyri í Havn í farnu viku. Sjálvur var hann við til at fyrirreika eitt líknandi skeið í fjør.

Vit spurdu Hera, hvussu stóran týðning tað hevur at koppseta alifisk.

— Vit eiga at koppseta allan alifiskin. Vit hava rætt og slætt ikki ráð til at lata vera.

Koppseta vit ikki fiskin, so er vandi fyri, at vit skulu til at brúka heilivág aftan á, at hann er vorðin sjúkur, og tá er kanska ov seint. Vit mugu koma møguligum sjúkum í forkeyp. Fiskurin skal koppsetast fyri at hann kann gera andevni móti sjúkum.

Heri Mørkøre sigur viðari, at vit mugu brúka allar okkara kreftir til fyribyrgjandi arbeiði, og til tess er neyðugt at hava fólk við vitan.

Nýtt

Koppseting av alifiski í Føroyum er annars rættliga nýggj. Av tí at okkara alivinna enn er ung, so hava vit ikki rakt við tær mongu og herviligu alisjúkurnar fyrr enn hesi seinastu árin. Vit hava einki fyribyrgjandi arbeiði gjørt, men hava roynt at bota um støðuna við at brúka heilivág.

Hetta mugu vit koma burtur frá, heldur Heri Mørkøre og visir á, at menn foru ikki í gongd við at koppseta fisk av álvara fyrr enn í fjør. Men teir komu ov seint í gongd á árinum og hetta gjørdi, at nógur fiskur varð koppsettur eftir, at hann fór í sjógvin. Hetta er ikki roynt aðrastðani og eru eitt nú norðmenn sera spentir um, hvat úrslitið verður av hesi føroysku koppsetingarroyndini í sjógvi.

Tey fyrstu úrslitini visa annars, at henda koppseting hevur eydnast væl og nú verður gjørd ein nægreinilig kanning av tí koppsetingini kring alt landið.

Váttan um koppseting

Hitin í umhvørvinum hev-

Fra fundinum um koppseting, sum varð hildin á Blindastovninum

ur nógva at siga fyri úrslitið av eini koppseting. Tað er tí mest vanligt at koppseta fiskin, tá vatnið er 8 stig ella hægri.

Heri Mørkøre heldur tað hevur stóran týðning, at tað er gott samstarv millum sjógvalarar og smoltalarar, tá talan er um koppseting av fiskinum. Hann heldur, at tað rætta hevd verður, at sjógvalarin fekk eina váttan frá eftirlitsmyndugleikanum um, at fiskurin er koppsettur, tá hann keypir hann frá smoltalarunum.

Uppá fyrispurning, hvussu stóran er hjá alifiskinum í dag, sigur Heri Mørkøre, at hjá tí fiskinum, sum hevur verið í sjónum í 2 ár og sum ongantíð er koppsettur, stendur ikki so væl til, men hjá 1 ára gomlum fiski, sum er koppsettur, stendur væl til.

Annars heldur Heri Mørkøre, at tað hevur eisini stóran týðning at skipa fyri umhvørviseftirliti fyri at fyribyrgja sjúkum. Hetta eftirlit átti at verði á alistøðunum sjálvum.

jan

100 alarar á fundi um koppseting

Nú um dagarnar helt Føroya Havbúnaðarfelag fund fyri øllum alarum í landinum, har evnið var: «Koppseting móti hitrasjúkuni». Á fundinum var m.a. norðmaðurin Rune Wiulsrød, sum hevur arbeitt nógva við hesum og líknandi spurningum í Noregi. Aftan á fundin hittu vit Rune Wiulsrød og Hera Mørkøre, apotekara á Tvøroyri, sum umsitur koppavág, ið føroyskir alarar brúka.

Á fundinum, sum varð hildin á Blindastovninum, vóru meira enn 100 alarar.

— Koppsetið allan fisk

— Fyribyrgið sjúkum, stúgvíð ikki ov nógvan alifisk saman og hugsið um umhvørvið — hetta eru ráðini, norsk granskarin Rune Wiulsrød hevur at geva føroysku alarunum.

Tað er sera umráðandi, at tann rætti hitin er til staðar, tá fiskurin verður koppsettur. Hetta sigur norsk granskarin Rune Wiulsrød, sum herfyri kunnaði føroyskar alarar um koppseting av alifiski.

— Tað besta er sjálvandi at koppseta fiskin longu á smoltstøðunum, men um víðurskiptini á smoltstøðunum ikki eru til staðar til koppseting, so eigur fiskurin at verða koppsettur á sjónum. Men tað besta er sum sagt, at fiskurin verður koppsettur, aðrenn hann kemur á sjógva og harvið í samband

við møguligar smittuberandi sjúkur.

Rune Wiulsrød sigur, at norskir alarar koppseta allan sin fisk. Tað visir seg nevnliga at vera ein skilagoð iløga í alivinnuna at koppseta fiskin.

— Tapini, tú fær, um tú ikki koppsetir fiskin, eru nógva stórra, enn útreiðslurnar til koppavág. So stótt er koppseting ein skilagoð iløga, sum allir alarar eiga at gera.

Norðmaðurin sigur, at tað framvegis eru nakrar sjúkur, sum granskarar ikki hava fingið bast við koppseting. Tað verður to

arbeitt nógva við at finna koppavág, sum skal fyribyrgja hesum sjúkum eisini.

Rune Wiulsrød sigur at enda, at tað er gott at siggja, at føroyskir alarar eru bjartskygdir, hóast tað framvegis er stórt torvur á eitt nú vitan og útbúnum fólk í sambandi við alivinnuna.

— Hvørji ráð kann eg so geva føroyskum alarum!

— Fyribyrgið tykkum, stúgvíð ikki ov nógvan fisk saman og hugsið um umhvørvið.

jan